השפוד והאסכלא מגעילן בחמין. מיהו לעולם גרסי׳ בחמין משום דצעי רבה למימר בסוף ע"ז (דף עו.) מאי הגעלה דקתני מריקה ושטיפה ס"ל מדמי מי מריקה ושטיפה בזמן הגעלה בחמין ומי גרסינן במסנה גופה בחמין היכי טעי רבה ונראה דשפיר גרסינן ליה וקסבר רבה מריקה בחמין והא דנקט רבה שטיפה לגבי מריקה נקט ושטיפה לאו דוקא ומכי קאמר מאי הגעלה בחמין דקאמר דקאמר היינו מריקה דלמיימרי בה לעיל למיכל ד"מ

גמ' דמריקה בחמין:

ופנית בבקר. פי' בקונטרס על כרחין בקר של מול קאמר וקרי ליה בקר לשון וקסה דלמא בי"ט וכגון שחלטו בתוך התמוס ומפי תימא [בה] לומר דצעי לחיית פניס ביום [בו] לשון שמניח קרבנו מ"מ י"ל למחרתו שהוא חמ"מ כל ז' מנא ליה ונראה לפרש דמשמע ליה כולהו בקר אחד משום דכולהו ז' משלומין דלשון דחגיגה יש לה תשלומים כל ז' ומכאן קשה ללשון אחר [בז] שפירש בקונטרס בפסחים בפרק מי שהיה טמא (דף לה:) גבי פסח לשון טעון ליה פסח אני אין טעון ליה דלשון טעון יום אחד ומכח מוכח דצעי ליה ז' וכן בסוכה בפרק לולב וערבה (דף מז.) דקתני כשם שאמנעת ימי החג טעונין קרבן שיר וברכה ולישה כך שמיני טעון קרבן שיר וברכה ולישה מאי [בח] לאו זמן לא ברכת הזמון ותפלה ס"ל מסתברא דאי ס"ד זמן זמן כל ז' מי ליכא מאמע דקרבן ולישה ניחא ליה דהוה כל ז' ואמאי י"ל דס"ד דהוה מצי למיפרך מלישה וליטעמיך ולשיוע דהתם אתי הכל שפיר דאמצי דזמן כל ז' מסכחת לה אי לא בריך ביומא קמא בריך באידך יומי וכן נמי מצי למימר מלישה דעולת לראייה יש לה תשלומין כל ז' ויום שבאת קרבנו טעון לישה ולא יותר (סג"ה) והך דאמעתין נמי מעיקרא ס"ד דהוי כל ז' מטעמא דפריכים אבל לא קאי אכי וכספרי [ו] מוכח דלא הוי אלא יום אחד דקתני אין לי אלא אלו מנין לרבות המנחות והעופות כו' ת"ל ופנית בבקר כל פינות שאתה פונה לא יהו אלא כאלו משמע דלא הויא לישה אלא יום אחד דומיא דשלמים של כל השנה וקאמינא לי אי לישה ברגל אינו רק יום ז' אמאי קאמר אבל אין טעון לישה אי גרע ממנחת עוף או מנחה במזח דטעון לישה יום אחד אבל אי רגל טעון לישה ז' אתי שפיר דקמ"ל דפסח אני אין טעון לישה רק יום אחד. צ"ע:

ממתין להם כל זמן אבילה והדר עביד מריקה ושטיפה. אין לפרש דמריקה ושטיפה קודם שיעשה נותר כדי שלא יבואו קדשים לבית הפסול דהא משמע הכא דלאחר זמן אבילה עביד מריקה ושטיפה ומיהו יש ספרים דגרסי ממתין להו עד זמן אבילה ועוד יש קצת לדקדק מדקאמר לעיל לרבי טרפון כל יום ויום נעשה גיעול לחבירו ואם קודם שעשה [בט] נותר עביד מריקה ושטיפה ה"ג [ל] ליעביד דכי נבעיל ליה שלמים אתמול כשבא היום והוקק למריקה ושטיפה מי נבעיל [לא] ליה שלמים דהשתא קודם מריקה ושטיפה ליתסרו שלא בידו ולמי לא חייב הכתוב עד אחר שנעשה נותר:

[א] השפוד והאסכלא מגעילין בחמין: **גמ'** מאי טעמא דר"ט [א] דאמר קרא [ב] ופנית בבקר והלכת לאהלך הכתוב עשאו לכולן בקר אחד מתקיף לה רב אחדבוי בר אמי וכי אין פיגול ברגל ואין נותר ברגל וכי תימא ה"נ והתניא ר' נתן אומר לא אמר ר"ט אלא זו בלבד אלא כדר"נ אמר רבה בר אבוה [ג] דאמר ר"נ אמר רבה בר אבוה כל יום ויום נעשה גיעול לחבירו: וחכ"א עד זמן אכילה כו': מאי קאמר אמר ר"נ אמר רבה בר אבוה [ד] ממתין לה עד [ג] זמן אכילה והדר עביד לה מריקה ושטיפה: מריקה כמריקת הכוס שטיפה כשטיפת הכוס: ת"ר מריקה ושטיפה בצונן דברי רבי וחכמים אומרים [ה] מריקה בחמין ושטיפה בצונן מ"ט דרבנן מידי דהוה אגיעולי עובדי כוכבים ורבי אמר לך הגעלה לא קאמינא כי קאמינא למריקה ושטיפה דבתר הגעלה ורבנן א"כ לכתוב קרא או מורק מורק או שוטף שוטף מאי ומורק ושוטף ש"מ [ו] מריקה בחמין ושטיפה בצונן ורבי אי כתיב ומורק מורק [ז] ה"א תרי זימני מורק או תרי זימני שוטף לכך כתיב ומורק ושוטף לומר לך מריקה כמריקת הכוס שטיפה כשטיפת הכוס: **מתני'** [ח] בישל בו קדשים וחולין או קדשי קדשים וקדשים קלים אם יש בהן בנותן טעם הרי הקלים נאכלין כחמורין שבהן [ו] ואינן טעונין מריקה ושטיפה [ז] ואינן פוסלין במגע [ח] רקיק שנגע ברקיק וחתיכה בחתיכה לא כל הרקיקין [ז] ולא כל החתיכות אסורין אינו אסור אלא במקום שבלע: **גמ'** מאי קאמר [ח] (ט) אם יש בהן בנותן טעם הרי הקלין נאכלין כחמורין וטעונין מריקה ושטיפה [י] ופוסלין במגע אין בהן בנותן טעם אין הקלין נאכלין כחמורין ואין טעונין מריקה ושטיפה ואין פוסלין במגע. מיתיבי [יא] רקיק שהגיע [יב] ברקיק כו': ת"ר [יג] כל אשר יגע יכול אפי' שלא בלע ת"ל בבשרה [יד] בבשר הנאכל יצא בשר שאינו נאכל שאין דרכו לאכול כגון עצמות וגידים ת"ר [טו] בבשרה בבשר הראוי לבוא לידי נותר יצא בשר שאין ראוי לבוא לידי נותר ומה ת"ל בבשרה בבשר הראוי לבוא לידי נותר ביום ראשון ושלישי [טז] שהוא ראוי לבוא לידי נותר ביום שני ורביעי [יז] ת"ר כל אשר יגע בבשרה יכול אפי' שלא בבשרה ת"ל בבשרה בבשר הראוי לבוא לידי נותר ביום ראשון ושלישי [יח] שהוא ראוי לבוא לידי נותר ביום שני ורביעי [יט] מורק ושוטף ש"מ מריקה בחמין שטיפה בצונן: **ורבי.** אמר לך מריקה כמריקת הכוס ושטיפה כשטיפת הכוס לכך אינה נלמדת אלא מכאן וזה מנפנפים: **מתני' רבי הקליס נאכלין כחמורין.** לפיכך מן הקלעים ליום [כ] ולילה: **ואין טעונין מריקה ושטיפה.** לפוף זמן אכילת חמורים אלא לפוף זמן אכילת קלים. וגמ' פריך מאי קאמר הרי יש בהן בנותן טעם ואמר הרי הקלין נאכלין כחמורין [כ] : **ואין פוסלין במגע.** אם נפסלו הקלין ונגע בהן בשר [כא] ובלע מהן אין נפסלין [כב]. וגמ' מפרש לה: **רקיק.** פסול שהגיע [כג] ברקיק כשר ובלע ממנו: **גמ' טעונין מריקה ושטיפה.** כדין כחמורין: **ופוסלין במגע.** אם היו כחמורין פסולין והקלים כשרין ונעשו הקלים כחמורין לפסול את הנוגעין בהן כדכתיב (ויקרא ו) כל אשר יגע בבשרה יקדש ותומר [כג] לקמן להיות כמוהו שאם פסולה [כד] תפסל: (ואם לא הקלין כו') **ואין טעונין מריקה.** לקמיה פריך ליטעון מיהא כדין קלין לפוף זמן אכילתן: **ואין פוסלין במגע.** אם היה החמור שנתבשל עם הקלין פסול הואיל ומועט ואין בו בנותן טעם בקלין לא נעשו הקלים כמוהו לפסול את הנוגעין בהן שהרי פף הם לא נפסלו ולהידי דתנא ריישא פוסלין נקט סיפא אין פוסלין: **נהי דקדשי קדשים לא בעו.** כלומר נהי דלא בעו מריקה לפוף זמן אכילת חמורין להא מוקמין ובטלי ניבעי מיהא מאום קלים לפוף זמן אכילתן: **הייגו דתנא לו קדשי קדשים וקדשים קלים.** לשמועינן דסתם לן כרבי שמעון דאמר קדשים קלים אין טעונין מריקה ושטיפה: **הלא נאכלי.** דאמר מאי אין טעונין דקאמר כדין חמורין [כה] תרתי למה לי למיתנייה כיון דתנא קדשים וחולין ושמועינן דבטל במיעוטו מה לי הני מה לי הני: עד

הגהות הב"ח

(ה) גמ' נמרא מאי קאמר הכי קאמר אם יש כהן: (ו) רש"י ד"ה ואין טעונין וכו' נלמ"ד כחמורין ולמה לא ישנענו מריקה כדין חמורין ס"ד: (ז) ד"ה ופוסלין וכו' תפסל הס"ד ותמ"כ מ"ש ואם אין בהן נותן טעם אין הקלין כו':

שינויי נוסחאות

א) דר"ש אמר ר' יצחק דאמר כר' כל"ל ועי' תוס' קוכה דף מז [ע"פ ד"ש ליעב]: (ש"ג): ב) כל"ל ג) נוסף הכי קאמר: ג) נ"ב כל. וכן להלן בסמוך (*שמב"י). ועי' תוס': ד) בד"ו לומר לך ותיבת ש"מ ליתא: ה) כל"ל נוסף או כתיב שטף שטף: ו) ניבא שבהן נמקק (ש"ג): ז) הרקיק וכו' החתיכה וכו' כל"ל (כתה"י וש"ג): ח) קאמר חסורי מחסרא והכי קתני אם כר' כל"ל וכ"ה בדש"ל (גליון). ועי' בלקוטים: ט) מיהא ניבעי (ש"ג): י) דתקני קדשים וחולין או קדשי כר' כל"ל (ש"ג): יא) הוא דאלימא לבטולי קדשים כר' כל"ל (ש"ג): יב) קלים דחד מינא הוא אימא לא מבטלי (כ"י צ): יג) כל"ל שנגע (*ש"ג): יד) שלהן (כ"י פ): טו) מיכא ובולע ליתא בכתה"י ול"ו ונכון: טז) חשאת יהא זהיר (ש"ג): יז) לומר לך שמומתין זמן (ש"ג): יח) באש וגו' (ש"ג): יט) מאי דמורק (כ"י ר): כ) ולילה (*ש"ג): כא) בשמכ"י וכ"ה הגיהו כשר. וכ"ה בכ"י פ. וכ"י נלפעינו: כב) נלל"ל ונפסל: כג) ואמרי' לקמן יקדש להיות (*ב"ש): כד) כלן הס"ד ומס"ד למה לי כר'. ותיבת תרתי ליתא (כתה"י וד"ו): כה) כל"ל ואפילו אם תמצא לומר (ש"ג): כו) כל יום ראשון כל"ל (שמכ"י): כז) כר' לפניהם היה ג' תחנת כרס"י אם מגיהים אלנו (באה"מ): כח) מאי ברכה לאו זמן (צ"ע) [ולפניהו כפוכה הגר"ר כהמוצ' מתום' כלן]: כט) שנעשה (ד"ו רפ"ט וש"ג): ל) היכי ליעביד כי בשיל כר' כנל"ל (באה"מ): לא) כ"ל דבשיל (ש"ג):

תורה אור השלם

1. וּבִשַּׁלְתָּ וְאָכַלְתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפָנִיתָ בַבֹּקֶר וְהָלַכְתָּ לְאָהֳלֶיךָ: דברים טז, ז
2. וּכְלִי חֶרֶשׂ אֲשֶׁר תְּבֻשַּׁל בּוֹ יִשָּׁבֵר וְאִם בִּכְלִי נְחֹשֶׁת בֻּשָּׁלָה וּמֹרַק וְשֻׁטַּף בַּמָּיִם:
ויקרא ו, כא
3. כָּל זָכָר בַּכֹּהֲנִים יֹאכַל אֹתָהּ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא:
ויקרא ו, כב
4. כֹּל אֲשֶׁר יִגַּע בִּבְשָׂרָהּ יִקְדָּשׁ וַאֲשֶׁר יִזֶּה מִדָּמָהּ עַל הַבֶּגֶד אֲשֶׁר יִזֶּה עָלָיו תְּכַבֵּס בְּמָקוֹם קָדֹשׁ: ויקרא ו, כ

מוסף רש"י

השפוד והאסכלא. שלוה כהן בשר קודש, משום דכי אתי למתר חזי נותר וכי הדר מבשל בשר קודש למתר פליט שפוד בגויה טעמא ונותר חיסור כרת הוא: **נעשה** גיעול לחבירו. שמבשלין כהן ושיט מספיק לאוחת נותר עד שתמוזר ופולטו בתבשיל אחר (ע"ז עו.) **כל אשר יגע.** כל שאר יגע בבשרים יקדש (ויקרא ו), בשר מולין או שלמים זמן אכילתן מרובה מחטאת וגבע מחטאת, יקדש, כדמפרש לקמן בתוס': **יכול** אפילו שלא בלע. הגיעה בה ממנה קלאי לחמצית יקדש, ת"ל כו' (פסחים מה.):

לעזי רש"י

גרדיל"י גרדיל"א. אסכלה.

שיטה מקובצת

מתני' לה זמן אבילה והדר עביד לה מריקה ושטיפה. גליון. כלומר לשאתר שעבר זמן אכילה ועשאה נותר עביד לה מריקה ושטיפה. ע"כ מספר יסן (ב"ש): **מאי קאמר.** גליון. פי' דקתני הקלים נאכלים כחמורים והכל מני אין טעונין מריקה ושטיפה ואין פוסלים במגע. ומהכירינן הכי קאמר אם יש בנותן טעם הרי הקלים וכו'. ע"כ מספר יסן (ב"ש):

נט א מיי' פרק ח מהלכות מעה"ק הלכה יב ופ"ה מהל' ממ"ש ומ"ם הלכה כג: **ם** ג מיי' פ"ח מהל' מעה"ק הלכה יח: **סא** ד מיי' שם הלכה טז: **סב** ה מיי' שם הלכה ח: **ו** מיי' שם הלכה טו ופו: **סג** ז מיי' שם הלכה יח: